

UDD-regeling nog niet optimaal

Sinds 1 maart 2014 werken dierenartsen en hun veehouders volgens de UDD-regeling. Aankomend voorjaar zal de overheid deze regeling evalueren. In dit artikel geven 126 dierenartsen alvast hun oordeel over de regeling.

GEESJE ROTGERS

Begin november nodigde de redactie van Veearts 996 dierenartsen in de landbouwhuisdieren uit deel te nemen aan het online onderzoek 'Evaluatie UDD-regeling'. 126 dierenartsen gaven hieraan gehoor.

Berichtgeving onder de maat

De UDD-regeling leek een geheim waar lang niet over gecommuniceerd mocht

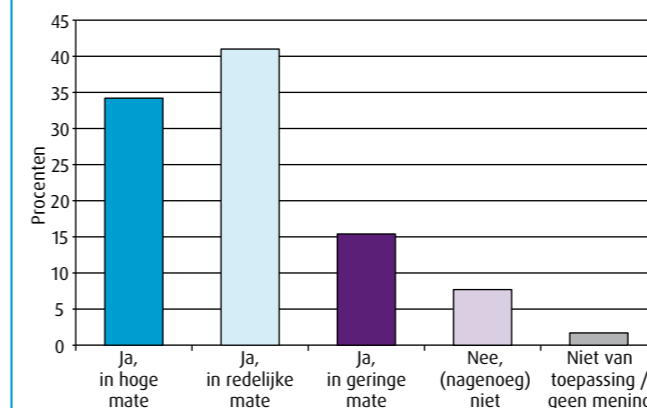
worden. In de laatste dagen voor de inwerkingtreding kwam het ministerie van Economische Zaken met de details naar buiten. Deze late berichtgeving wordt het ministerie aangerekend door dierenartsen, blijkt uit dit onderzoek. Dierenartsen geven het ministerie voor de informatievoorziening het gemiddelde rapportcijfer 4,7 (42 procent geeft een voldoende, 58 procent een onvoldoende). Een deel van

Middelen die beter werkzaam zijn hebben soms de registratiebeschikking niet en mogen dan niet gebruikt worden.

FOTO: TWAN WIERMANS

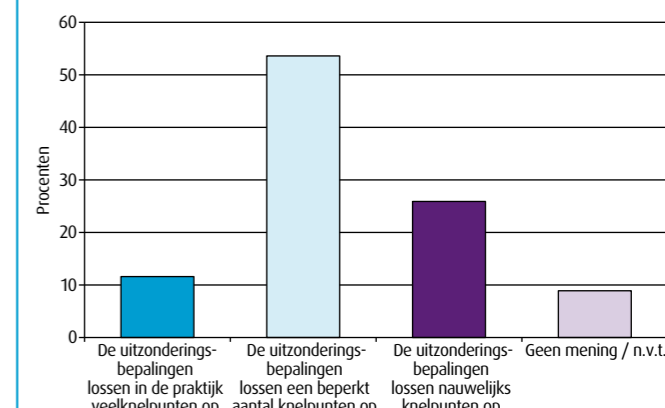
Figuur 1

Heeft u bij aanvang van de UDD-regeling knelpunten of onduidelikheden ervaren?

Figuur 2

Voor omschreven knelpuntaandoeningen kent de UDD-regeling tijdelijk uitzonderingsbepalingen (verruiming UDD-regeling). In welke mate bieden deze een oplossing?

de dierenartsen zegt in het geheel geen persoonlijke informatie te hebben ontvangen van de overheid, geen aankondiging van de UDD-regeling, noch een toelichting op de regeling. Alles moest worden vernomen via de algemene media. Anderen kregen die informatie wel, onder meer via het Tijdschrift voor Diergeneeskunde waarbij de folder van het ministerie was ingesloten. Aangezien zo'n 30 procent van de praktiserende dierenartsen geen lid is van de KNMvD, zou de overheid niet via dit kanaal moeten communiceren. De inhoud van de folder werd wel als positief beoordeeld, al liet deze wel vragen open over de uitvoering en handhaving.

De veehouders waren slecht geïnformeerd door de overheid. Dierenartsen beoordelen de informatievoorziening richting hun klanten met het gemiddelde rapportcijfer 3,8 (19 procent gaf een voldoende, 81 procent een onvoldoende). De veehouders waren slecht bekend met de regeling toen deze in werking trad en de term 'UDD' werd niet begrepen. Het was de veterinaire beroepsgroep die de regeling voor het voetlicht heeft moeten brengen. Daar was niet iedere dierenarts gelukkig mee: 'Het komt niet goed over als de dierenarts de veehouder moet inlichten over een regeling die betekent dat de dierenarts zichzelf

uitnodigt om extra bezoeken en handelingen te verrichten', aldus een respondent.

Knelpunten in de UDD-regeling

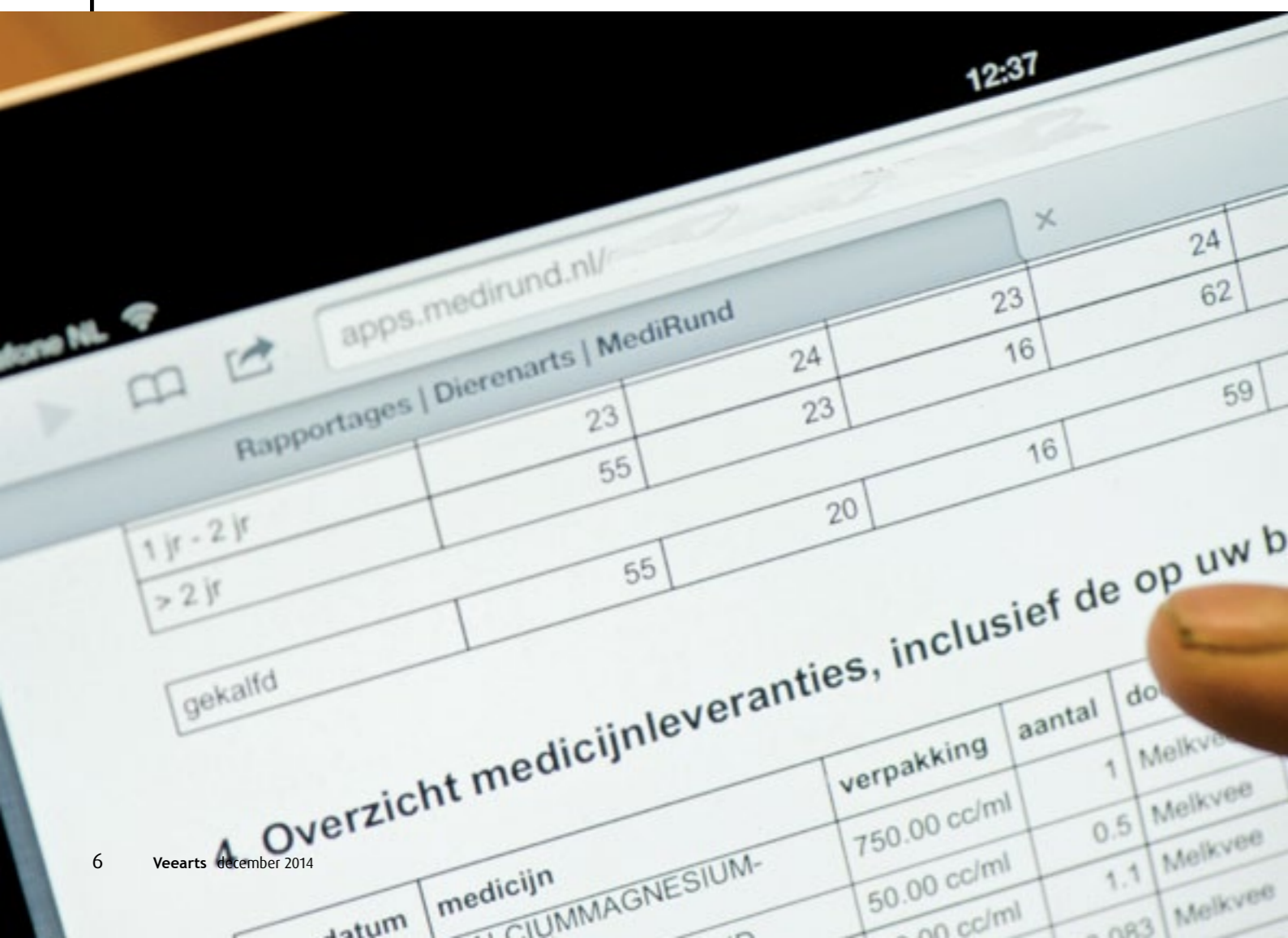
Met de inwerkingtreding kwamen ook de knelpunten. Sommige aandoeningen konden met de UDD-regeling niet adequaat behandeld worden. Driekwart van de dierenartsen zegt behoorlijk wat knelpunten te (hebben) ervaren (zie Figuur 1). Knelpunten zijn er vooral ten aanzien van specifieke behandelingen op specifieke bedrijven. De plicht om daar eerst een eerstekeuze antibioticum in te zetten, terwijl vanuit de veterinaire expertise bekend is dat dit onvoldoende effectief is, blijft knellen. Net als de herhaling van (duur) onderzoek waar telkens dezelfde, bekende uitkomsten uitkomen. Daarnaast zijn er praktisch onwerkbaar zaken, zoals de maximale voorraad van 15 procent. Dit kan problemen geven vanwege de minimale verpakkingsgrootte en het verbod op uitponden. En het snel moeten wegwerpen van tweedekeuzemiddelen omdat die maar 14 dagen op het bedrijf mogen staan, wordt geen verstandig antibioticumgebruik gevonden. Als een verpakking wordt geleverd voor 25 kalveren en een melkveebedrijf met 100 koeien heeft 4 kalveren per 2 weken, dan moet er steeds voor ruim 20 kalveren aan medicijnen worden vernietigd.

Antwoord op vragen en knelpunten

Dierenartsen zijn niet te spreken over de wijze waarop het ministerie van Economische Zaken is omgegaan met reacties en knelpunten vanuit de praktijk: Eén dierenarts vindt dat het ministerie hierop adequaat heeft gereageerd en 82 dierenartsen vinden dat hiervan geen sprake is (anderen hebben geen mening). Beroepsvereniging KNMvD doet het wat dat betreft beter: 23 dierenartsen vinden dat de KNMvD adequaat heeft gereageerd op knelpunten, maar een meerderheid (56 dierenartsen), is het daarmee oneens. Volgens een respondent kunnen EZ en de KNMvD weinig kwalijk worden genomen aangezien deze te weinig zijn gevoed met informatie uit de praktijk. Anderen stellen dat wel degelijk veel knelpunten zijn aangedragen, maar in de meeste gevallen zijn die niet opgelost. Ook wijzen sommigen erop dat de antibioticumwetgeving 'te ver is doorgeslagen' en te ver van de praktijk is af komen te staan.

Knelpuntaandoeningen

Dierenartsen leverden een lange lijst met knelpuntaandoeningen aan en een relatief klein deel werd opgelost middels een uitzondering in de wet (tijdelijke verruiming van de regeling). Een dierenarts omschrijft dit als: 'Knelpunten waren er

rond de tien. Er werd een compromis gesloten om er drie in op te nemen'. Geholpen heeft dit wel, vindt de meerderheid van de dierenartsen. Er zijn knelpunten weggenomen (zie Figuur 2), maar niet allemaal. 'De uitzonderingsbepalingen lossen veel knelpunten op als de dierenarts daar slim gebruik van maakt', aldus een van de respondenten.

Oplossen problemen voor 2016

De uitzonderingsbepalingen voor knelpuntaandoeningen vervallen in 2016. Tot dan hebben dierenartsen en veehouders de tijd om gezamenlijk een structurele oplossing te vinden. Dit is voor de meeste/nage-nog alle knelpuntaandoeningen onhaalbaar, denkt 63 procent van de dierenartsen. Maar 7 procent is optimistisch en denkt dat dit moet lukken (zie Figuur 3). 'Managementmaatregelen hebben ondertussen hun waarde bewezen. Desondanks zijn er diergebonden factoren die niet alle problemen kunnen oplossen. Als voorbeeld het hele jonge dier, dat nog onvoldoende immuuncompetent is, zal het niet altijd met alleen eerstekeusmiddelen redden.' Meer dierenartsen verwijzen naar het formularium en de bijsluiters. 'Dit is onhaalbaar wanneer vastgehouden wordt aan het huidige formularium' en 'Registratie van producten en herziening van het formularium is hierbij essentieel'.

Toetsing door de NVWA

Van de 110 dierenartsen die deze vraag hebben ingevuld, zegt een kwart (27) con-

trole te hebben gehad van de NVWA. In de meeste gevallen ging het om één controlebezoek, maar 12 dierenartsen maken melding van meer bezoeken (variërend van 2 tot 20 bezoeken). Opvallend is dat de NVWA de controle in een aantal praktijken heeft beperkt tot enkele uren en in andere praktijken 30 tot 180 uur bezig is geweest. Over het kennisniveau van de NVWA-controleurs zijn de meningen verdeeld. De helft van de beroepsgroep vindt dat de kennis tekortschiet, een derde noemt die matig en de rest redelijk tot goed. De grootste klacht is dat de controle zich richt op 'papier en administratie' en niet op de inhoud en veterinaire kwaliteit. Daarnaast zou de NVWA bij controle op de veehouder

Beste therapie soms onmogelijk

Veruit de meeste dierenartsen vinden dat de UDD-regeling de beste behandeling in de weg staat (zie Figuur 4). Enkele reacties van respondenten: Middelen die beter werkzaam zijn hebben geregeld de registratiebeschikking niet en mogen dan niet gebruikt worden. Daarbij is de beste behandeling snel adequaat behandelen en dat is onmogelijk met deze regeling. Zeker bij zeer jonge dieren zonder enige reserve het lijstje afwerken is funest.

Anderen zijn positiever: Als de veehouder de expertise van de dierenarts goed gebruikt én de dierenarts die expertise ook kan waarmaken, zal het niet zo veel gevolgen hebben voor de beste behandeling van het

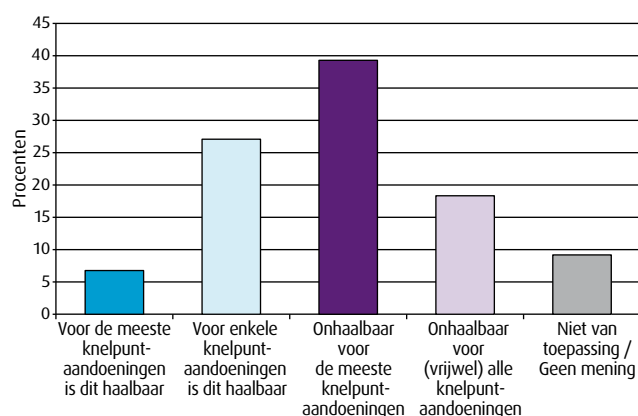
'Veehouder wil niet altijd voor (financiële) gevolgen opdraaien'

de dierenartsenpraktijk onnodig lastigvallen met het opvragen van logboeken, omdat dit voor de controleorganisatie efficiënter werkt. Verder zouden dierenartsen worden gecontroleerd op verantwoordelijkheden die bij de veehouder liggen, zoals de juiste toediening, administratie en voorraadbeheer – de dierenarts heeft hierin een ondersteunende rol maar niet de eindverantwoordelijkheid.

dier. Het knelpunt in deze is dat de veehouder niet altijd voor de (financiële) gevolgen op wil draaien. §

Figuur 3

Is het mogelijk in 2016 een structurele oplossing te hebben voor de knelpuntaandoeningen waarvoor nu een uitzonderingsbepaling geldt?

Figuur 4

Staat de UDD-regeling de beste behandeling voor het dier in de weg?

